

ΠΑΡΗΡΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τοκ. Γραφείο
Κ.Δ.Α.
Αρθίβιος Αφείβιος
1172

Κωδικός 8293

ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟ

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΤΡΙΦΥΛΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ (ΤΡΙΜΗΝΗ) ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΑΙΩΝ "Η ΜΑΡΤΖΕΝΑ"

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59, 104 31 ΑΘΗΝΑ • email: raftopoulos.sylogos@gmail.com

Αρ. Φύλλου 50 / ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2019

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Το Δ. Σ. του Συλλόγου μας διοργάνωσε για άλλη μια χρονιά το Πανηγύρι στο χωριό μας συνεχίζοντας το πατροπαράδοτο έθιμο. Έτσι λοιπόν την Κυριακή 30 Ιουνίου παραμονή της γιορτής των Αγίων Αναργύρων στήθηκε στη πλατεία του χωριού μας το γλέντι, με καλή μουσική με Δημοτικά και Λαϊκά τραγούδια, παγωμένα μπίρα και αναψυκτικά, καλοψημένη γουρνοπούλα και χορό. Το γλέντι κράτησε μέχρι το ξημέρωμα και διασκέδασαν οι συμπατριώτες μας με συγγενείς και φίλους, ενώ μας τίμησαν με την παρουσία τους και φίλοι από άλλα χωριά της Μεσσηνίας. Μαζί μας ήταν και συμπατριώτης μας από την Αυστραλία Κώστας Γιαννόπουλος.

Το Δ. Σ. ευχαριστεί τους εθελοντές που βοήθησαν να πραγματοποιηθεί το πανηγύρι, τον αείμνηστο Σπύρο Στεριώτη για το στήσιμο της εξέδρας, τον Θεωρή Πολίτη για το κόψιμο της γουρνοπούλας

και τις κοπέλες Δήμητρα, Κική, Μαίρη, Θάλεια για τη λαχειοφόρο αγορά καθώς και όλους τους συμπατριώτες μας.

Το πανηγύρι εκτός από την διασκέδαση που

προσφέρει στους συμπατριώτες μας, αφήνει και ένα μικρό κέρδος στο ταμείο του Συλλόγου για να χρηματοδοτούμε μικρά έργα που ομορφαίνουν το χωριό μας.

ΕΟΡΤΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΙΑΚΙ

Την Κυριακή 19 Μαΐου ο Σύλλογός μας τίμησε τον συγχωριανό μας ήρωα του 1821 χιλιαρχο-οπληρχηγό ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ ΓΥΦΤΑΚΗ, ο οποίος σκοτώθηκε μαζί με τον Παπαφέσσα στην ηρωική μάχη τις 20ης Μαΐου 1825 στο Μανιάκι. Η εκδήλωση συνδιοργανώθηκε από το Σύλλογο και το Δήμο Τριφυλίας, με πρόσκληση του συλλόγου μας. Έγινε δεξολογία από τον Μητροπολίτη Τριφυλίας κ. Χρυσόστομο, στον ανδριάντα του ήρωα που ευρίσκεται στο ηρώο του χωριού μας, δίπλα στην εκκλησία. Στην τελετή έπαιξε η φιλαρμονική του δήμου, έγινε κατάθεση στεφάνων από τον Δήμαρχο Τριφυλίας, τον πρόεδρο του χωριού, τον πρόεδρο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Τριφυλίας, τον πρόεδρο του Συλλόγου μας των Απανταχού Ραυτοπουλαίων και από την οικογένεια Γυφτάκη. Ομιλία έγινε εκ μέρους του

Συλλόγου από τον πρόεδρο ΤΑΣΟ ΓΥΦΤΑΚΗ ο οποίος αναφέρθηκε στον ήρωα αλλά και στη Μάχη στο Μανιάκι αναφέροντας ότι «στο πρόσωπο του οπληρχηγού ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΓΥΦΤΑΚΗ τιμούμε όλους τους συμπατριώτες μας που έδωσαν τη ζωή τους για την ελευθερία της πατρίδας μας», η εκδήλωση έκλεισε με προσφορά αναψυκτικών και γλυκών εκ μέρους του Συλλόγου στη Βρύση στα ΚΑΝΑΛΙΑ.

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Δήμαρχος Τριφυλίας κ. Κατσιβέλας, οι δημοτικοί σύμβουλοι κ.κ Θ. Τσαλαμανδρής, Π. Τσίγγανος, η Κα. Χ. Παναγιωτοπούλου, ο συμπατριώτης μας κ. Σ. Γιαννόπουλος, ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας κ. Λούτος, ο Γ. Μανωλόπουλος και από το Δ. Σ. του Συλλόγου οι Α. Γυφτάκης, Γ. Χριστόπουλος και Α. Δούκας.

ΕΝΑΣ ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Στις αρχές Σεπτεμβρη "έφυγε" από τη ζωή ο Σπύρος Στεριώτης. Ο Σπύρος καταγόταν από τη Ζάκυνθο και έμενε στη Αθήνα όπου εργαζόταν. Τα τελευταία χρόνια με την συνταξιοδότησή του επέλεξε να μείνει μόνιμα μαζί με τη σύζυγό του Νίκη Χριστοπούλου στο χωριό μας. Ήταν «ερωτικός μετανάστης» όπως έλεγε ο ίδιος.

Ο Σπύρος αγαπούσε πραγματικά το χωριό μας κι εργαζόταν γι' αυτό εθελοντικά. Βοηθούσε όποιον ηλικιωμένο του το ζητούσε, φρόντιζε και βοηθούσε για την καθαριότητα και το καλλωπισμό του χωριού μας, ήταν μαζί με τη σύζυγό του ενεργό μέλος του Συλλόγου βοηθούσε πρώτος στις διάφορες εκδηλώσεις, στο πανηγύρι του χωριού μας, στην εκκλησία όπου ήταν πάντα παρών και βοηθούσε τον παπά, τους επιτρόπους φροντίζοντας μαζί τους για τις ανάγκες των εκκλησιών του χωριού μας.

Ο Σπύρος "έφυγε" την ώρα του καθήκοντος της εθελοντικής δουλειάς, συγκεκριμένα την ώρα που είχε πάει μαζί με άλλο συγχωριανό μας να κόψει κλαδιά από δέντρο που έπεφταν στο δρόμο κι εμπόδιζαν τα αυτοκίνητα.

Όμως πέρα από τις εθελοντικές του ευαισθησίες ήταν χαμογελαστός και ευχάριστος στη παρέα, με αστεία και αστείρευτος στα ανέκδοτα.

Ο θάνατος του Σπύρου ήταν απώλεια για το χωριό μας. Υπήρξε παράδειγμα προς μίμηση. ΘΑ ΤΟΝ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ.

• Οι φίλοι του, η παρέα του στο χωριό, έφτιαξαν ένα μικρό προσκυνητάρι στο δρόμο Ραυτόπουλο – Κυπαρισσία στον τόπο όπου "έπεσε" και του αφιέρωσαν αυτά τα λίγα λόγια : « ΦΙΛΕ ΠΙΠΗ ΗΣΟΥΝ ΠΑΝΤΑ ΚΕΦΑΤΟΣ ΠΑΝΤΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΤΟΣ ΗΣΟΥΝ Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΑΡΕΑΣ ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙΣ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ».

ΤΟ ΠΑΡΕΑΚΙ ΣΟΥ Γ. Χ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΠΕΝΘΗ

• Στις 2/2/19 απεβίωσε η **Σταυρούλα Τσιλιγγίρη** 92 ετών κόρη του Παναγιώτη. Το Δ. Σ. εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στην οικογένειά της.

• Στις 3/9/19 "έφυγε" αναπάντεχα από τη ζωή ο **Σπύρος Στεριώτης** 72 ετών. Η ταφή του έγινε στο κοιμητήριο του Αι- Βασίλη του χωριού μας. Το Δ. Σ. εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στη σύζυγό του Νίκη Χριστοπούλου-Στεριώτη και στα παιδιά του.

• Στις 5/9/19 "έφυγε" πρόωρα από τη ζωή ο **Κωνσταντίνος Κ Γιωργόπουλος** 54 ετών. Η ταφή του έγινε στο χωριό μας, θερμά συλλυπητήρια από το Δ.Σ. στην οικογένειά του και τα αδέρφια του.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ & ΦΑΡΜΑΚΑ

Η αλόγιστη χρήση φαρμάκων και φυτοφαρμάκων σκοτώνει. **ΠΡΟΣΟΧΗ** περιορίστε τη χρήση τους.

ΟΧΙ σκουπίδια στα ρέματα, προστατεύουμε το περιβάλλον.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Έως 30/9/19

a/a	Όνοματεπώνυμο	€
1.	ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΘΑΝΑΣΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ	30
2.	ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΛΙΓΓΙΡΗΣ	30
3.	ΒΑΣΙΛΙΚΗ Δ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ	50
4.	ΔΗΜΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ	50
5.	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΑΛΑΜΑΝΔΡΗΣ	50
6.	ΣΩΤΗΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ	50
7.	ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ	20
8.	ΖΩΗ ΠΟΛΙΤΗ	20
9.	ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΛΑΧΟΣ	*
10.	ΝΙΚΟΣ ΓΥΦΤΑΚΗΣ	*

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΤΑΜΙΑΣ
ΜΕΛΗ:

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΥΦΤΑΚΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΑ ΣΠΑΛΑ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΟΥΚΑΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΙΧΑΣ
και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

Τηλ. επικοινωνίας: 6977200985, 6974136888

Email: raftopoulo.sylogos@gmail.com

ΡΑΥΤΌΠΟΥΛΟ

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΤΡΙΠΥΛΗΣ
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΑΙΩΝ (ΜΑΡΤΖΑΙΝΑ)
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59 3ος ΟΡΟΦΟΣ, 104 31 ΑΘΗΝΑ
email: raftopoulo.sylogos@gmail.com

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΑΙΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ σύμφωνα με το νόμο
ΓΥΦΤΑΚΗΣ πρόεδρος του συλλόγου
τηλ.6977200985

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αναστάσιος Γυφτάκης
Δούκας Άγγελος
Χριστόπουλος Γιώργος
Χριστόπουλος Παναγιώτης

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

ΙΟΝΑΣPRINT ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
ΤΗΛ.:210 2470736

ΟΙ ΚΑΤΑΘΕΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΕΘΝΙΚΗ και ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1. Ο Καταθετικός λογαριασμός στην ΕΘΝΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ στο όνομα του Συλλόγου είναι:
133 001468 03

και IBAN: GR 5201 101330000013300146803.
ΕΤΗΝΓΡΑΑ

2. Στην ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ισχύει ο εξής
λογαριασμός που είναι επίσης στο όνομα του
Συλλόγου: 6344 040030 894

και IBAN: GR 77 0171 3440 0063 4404 0030 894.

3. Μπορείτε να δίνετε τη συνδρομή σας στα μέλη του
Δ.Σ. και να παίρνετε πάντα απόδειξη από τον ταμία.

4. Επίσης μπορείτε να στέλνετε τις συνδρομές σας με
επιταγή από το Ταχυδρομείο

**ΠΡΟΣ: ΣΥΛΛΟΓΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΑΙΩΝ**

**ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59 όρφ. Γ (γρφ.6)
ΑΘΗΝΑ 104 31**

ΠΡΟΣΟΧΗ: Όταν στέλνετε τη συνδρομή σας με το
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ να μας ενημερώνετε στα τηλέφωνα
6936818670,6948538379,6974035856 ώστε να το
γνωρίζει ο Σύλλογος και να αναζητούμε την επιταγή
σας στο Ταχυδρομείο, επειδή δεν μας στέλνει
πάντα ειδοποίηση. Επίσης όλα τα ονόματα των
συνδρομητών στο Σύλλογο δημοσιεύονται στην
εφημερίδα μας, εάν κάποιος έστειλε την συνδρομή
του και δεν δημοσιεύτηκε το όνομά του πρέπει να
επικοινωνήσει με τα μέλη του Δ. Σ.

ΒΕΝΕΤΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΕΣ

Παναγιώτη Π. Χριστόπουλου

Πρώτη Βενετοκρατία 1204-1669 Δεύτερη Βενετοκρατία 1685-1715

Στα 1830 ο Ανδρέας Μουστοξύδης δημοσίευσε σε μετάφραση δύο φορές - την πρώτη στα γαλλικά και τη δεύτερη στα ελληνικά - το κείμενο μιας πολύ ενδιαφέρουσας ιστορικής πηγής που αναφερόταν στην περίοδο της Β' Βενετοκρατίας στην Πελοπόννησο. Ήδη στην πρώτη δημοσίευση του ο ίδιος σημείωνε ότι το πρωτότυπο της μετάφρασης του περιεχόταν σε χειρόγραφο της βενετικής βιβλιοθήκης Querini-Stampalia και αυτό ήταν το μόνο πληροφοριακό στοιχείο για την ταυτότητα του, αφού κατά τα άλλα παρουσιαζόταν ανώνυμο και ακρονολόγητο, όπως και σήμερα μπορεί να το διαπιστώσει κανείς εξετάζοντας το χειρόγραφο που βρίσκεται στη βιβλιοθήκη αυτή.

Το κείμενο του πρωτοτύπου επιγράφεται Breve descrizione del Regno di Morea. Όπως δηλώνει και ο τίτλος του, πρόκειται πραγματικά για μια συνοπτική περιγραφή της Πελοποννήσου ως κτήσης των Βενετών, η οποία κατά το διάστημα 1685-1715 βρισκόταν στην κατοχή τους. Στην Breve descrizione καταγράφονται με συντομία ποικίλες ειδήσεις που έχουν σχέση με τη διοικητική διαίρεση της κτήσης, την προέλευση, τις συνήθειες και τις οικονομικές ασχολίες των κατοίκων στις επιμέρους Πελοποννησιακές περιοχές, τα παραγόμενα προϊόντα, τις πλουτοπαραγωγικές πηγές και τα μέτρα και σταθμά του κάθε τόπου, τα πληθυσμιακά και οικιστικά στοιχεία της κάθε επαρχίας, ενώ παράλληλα σημειώνονται και διάφορες άλλες πληροφορίες γεωγραφικού, τοπογραφικού ή και αρχαιολογικού χαρακτήρα.

Στο τέλος του κειμένου παρατίθεται ένας στατιστικός πίνακας - ο Μουστοξύδης τον προτάσσει στις δημοσιεύσεις του - όπου αναγράφεται για κάθε επαρχία (ή territorio κατά τη βενετική ορολογία) ο αριθμός των κατοικουμένων και των κατεστραμμένων χωριών, των μονών, των κατοίκων (σε οικογένειες και σε άτομα) καθώς και η συνολική εδαφική επιφάνεια κάθε επαρχίας σε στρέμματα και σε campi trevisani. Φυσικά υπάρχουν και τα συγκεντρωτικά αριθμητικά σύνολα για κάθε ένα από τα τέσσερα διαμερίσματα (provincie) της κτήσης καθώς και εκείνα για ολόκληρη τη χώρα. Όλα τα πιο πάνω αριθμητικά στοιχεία, εκτός από όσα αναφέρονται στη συνολική εδαφική έκταση των επαρχιών, αναγράφονται και στο καταλογόδη κείμενο της descrizione, εκεί δηλαδή όπου γίνεται λόγος για κάθε territorio ξεχωριστά. Εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς ότι στο στατιστικό αυτόν πίνακα περιλαμβάνονται δύο κατηγοριών στοιχεία: δημογραφικά, που σχετίζονται με την απογραφή του πελοποννησιακού πληθυσμού, και στοιχεία κτηματογραφικού χαρακτήρα. Είναι αυτονόητο ότι και οι δύο κατηγορίες θα πρέπει να έχουν άμεσα ή έμμεσα επίσημη βενετική προέλευση.

Η Breve descrizione του χειρογράφου της Querini - Stampalia δε δημοσιεύτηκε ποτέ μέχρι σήμερα στο σύνολο της, δηλαδή τόσο το ιταλικό κείμενο της, όσο και ο στατιστικός πίνακας που το συνοδεύει. Ωστόσο από την εποχή των πρώτων δημοσιεύσεων του Μουστοξύδη χρησιμοποιήθηκε επανειλημμένα από τη νεότερη λόγια ιστοριογραφία της Β' Βενετοκρατίας στην Πελοπόννησο, είτε μέσω των δημοσιεύσεων αυτών, είτε ευθέως από το ανέκδοτο χειρόγραφο της πιο πάνω βιβλιοθήκης. Ειδικότερα όμως η ιστορική έρευνα έστρεψε την προσοχή της στο στατιστικό πίνακα, ο οποίος από τότε δημοσιεύτηκε αρκετές φορές και μάλιστα σε ορισμένες περιπτώσεις αποτέλεσε και αντικείμενο ιστορικής κριτικής. Αυτά γράφει ο Κωνσταντίνος Ντόκος.

Κάτοικοι άγριας ευφυΐας

Σε αυτή τη δημοσίευση περιγράφει την απογραφή των Βενετών στην Πελοπόννησο το 1702-1704. Αν ρίξουμε μια ματιά στο στατιστικό αυτό πίνακα βλέπουμε ότι για την περιοχή μας οι Βενετοί μας χαρακτηρίζουν, ως ανθρώπους άγριας μεγαλοφυΐας στο πιο ωραίο μέρος.

BREVE DESCRIZIONE DEL REGNO DI MOREA		
Pisico pigo,	Zacca,	Veruena,
Rassà,	Cuzzi,	Ambaria,
Apano Macrisia,	Barri,	Caruanari,
Cogna,	Carazaferi,	Zoruanzi,
Volanza,	Bishardi,	Longo,
<p>Nono Territorio d' Arcadia olim Cyparissia. Questo Territorio è il più delizioso degli altri, irrigato da molti fiumi, et acque salubri, con aria perfetta. Gli habitanti del Borgo vestono civilmente, e sono applicati alla mercatura, quelli del Territorio sono rustici, di genio feroco. Sono 88. Ville, e sei Monasteri.</p>		
Arcadia Città	Melagniti,	Filiatrà
Ville,	Berlé,	Calasogni,
Armegnas	Capuci,	Valta,
//p. 131//		
Morena,	Apano Ari,	Vrestù,
Christiano,	Arita Viaca,	Strouizzi,
Canalopa,	Cuelia,	Musachi,
Podogora,	Sirgi,	Barsa,
Magli,	Solimano,	Bistichi,
Gargagliano,	Lapi,	Andisalo,
Vrissi,	Vromi,	San Zuame,
Pionengus,	Dimandra,	Pirgo,
Rastepulo,	Caglizza,	Saprichi,
Clogni,	Carà Mustafa,	Pedemeno,
Endecada,	Sidero-Castro,	Potamia,
Sarachinada,	Vanada,	Papà Giorgi,
Asgeli,	Aggrigliani,	Vatona,
Arichi,	Masromati,	Machiera,
Sella,	Cocifa,	Licudes,
Calò pedì,	Pizza,	Tripizza,
Lesouiti,	Ripessi,	Lesouiti,
Malichi,	Grustegniza,	Assutena,
Variombi,	Dardesi,	Crissafà,
Vristia,	Platagna,	Cazzarù,
Lopessi,	Gardizza,	Flascù,
Vissoua,	Smerlina,	Barzeli,
Pondia,	Pauliza,	Merlina,
Gliata,	Surza,	Matesi,
Clissura,	Triande,	Phari,

Σε αυτή τη σελίδα διαβάζουμε την απογραφή που έκαναν οι Βενετοί για την περιοχή μας και το σχόλια τους. Στο μέσο της πρώτης στήλης βλέπουμε το χωριό μας το Ραπτόπουλο γράφεται Rastepulo. Τα σχόλια λένε: Ενδέκατη επικράτεια της Αρκαδίας-Κυπαρισσία. Αυτή η περιοχή είναι ελκυστική και μεγαλύτερη των άλλων, αρδευόμενη από πολλούς ποταμούς με υγιή νερά και τέλειο αέρα. Οι κάτοικοι της πόλης φορούν πολιτικά και ασχολούνται με το εμπόριο. Αυτοί της περιφέρειας είναι αγρότες, άγριας μεγαλοφυΐας. Υπάρχουν 88 χωριά και έξι μοναστήρια. (Τότε οι κάτοικοι της Τριφυλίας

λέγονταν Αρκάδες και η Κυπαρισσία Αρκαδιά) ΟΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΕΣ

ΤΟ 2021 εορτάζουμε τα 200 Χρόνια Ελεύθερης Ελλάδας, όμως τι έκαναν οι Ευρωπαίοι τα χρόνια εκείνα πριν την επανάσταση; Εδώ θα αναφερθούμε μόνο στους περιηγητές.

Πρώτος περιηγητής ο Πausανίας(110-180). Περιηγήθηκαν στην Ελλάδα στη διάρκεια του 19ου αιώνα, Γάλλοι, Άγγλοι, αργότερα Γερμανοί. Πέρασαν από τη χώρα μας πριν και μετά την Επανάσταση του 1821, αναζητώντας επαφή με το κλασικό ιδεώδες των σπουδών τους και αργότερα κατέγραψαν τις εντυπώσεις τους στα βιβλία τους. Η περιήγηση στην Ελλάδα του 19ου αιώνα έφτασε να αποτελεί ευρωπαϊκή τάση. Η περιήγηση των ξένων στην τουρκοκρατούμενη Ελλάδα ξεκίνησε με μεμονωμένες επισκέψεις από τον 15ο και 16ο αιώνα από αρχαιολόγους, γεωλόγους, φυσιοδίφες, πολιτικούς κ.ά. Με το που αρχίζει ο ουμανισμός και «ξυπνά» ο κόσμος, έχουμε πολλά ταξίδια. Τα ταξίδια από το 18ο αιώνα αποτελούν μέρος της εκπαίδευσης της αριστοκρατίας, κυρίως της βρετανικής, τελειώνοντας το πανεπιστήμιο κάνουν για έναν χρόνο έναν «μεγάλο ταξίδι» το οποίο στην αρχή ήταν μέχρι την Ιταλία αλλά σταδιακά, από τα τέλη του 18ου αιώνα, συμπεριλαμβάνουν την Ελλάδα, τη Μικρά Ασία, την Εγγύς Ανατολή, δηλαδή την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Από το 1780 έχουμε μεγάλη εγκατάσταση επισκεπτών στην Αθήνα. Το στοιχείο το οποίο, πέραν της περιέργειας, τους έλκει, είναι η αρχαιότητα. Ελάχιστοι είναι όσοι έχουν επιστημονική ή πολιτική περιέργεια. Οι πρώτοι που κάνουν αρχαιολογικό ταξίδι είναι τον 17ο αιώνα, ο Σπον και ο Γουίλερ, ένας Λιονέζος κι ένας Εγγλέζος. Ταξιδεύουν και ψάχνουν. Η ταύτιση των αρχαίων θέσεων είναι μια αρχαιολογική δουλειά. Εν συνεχεία, όσοι σκάβουν και βρίσκουν επιγραφές τις αντιγράφουν, όσοι βρίσκουν νομίσματα τα παίρνουν, ό,τι είναι μικρό φεύγει πολύ πιο εύκολα, για ό,τι είναι μεγαλύτερο πρέπει να φτιαχτούν οι ειδικές συνθήκες της διαμονής, γιατί οι έρευνες παίρνουν καιρό, πρέπει να δημιουργηθούν και οι θεσμικές και νομικές δυνατότητες για να κάνουν ανασκαφές και να μετακινήσουν ό,τι βρουν. Αυτό γίνεται πια από το 1795 και μετά, τότε κορυφώνεται με τον Ελγιν (1800-1803). Όσοι έρχονταν στην Ελλάδα για τις αρχαιότητες ήταν ενθουσιασμένοι. Διαβάζουν το αρχαίο κείμενο επί τόπου, χωρίς να βλέπουν ακριβώς τον τόπο, αλλά τις περιγραφές του Πausανία. Έχουμε περιγραφές των ξένων περιηγητών για τους Δελφούς το 1750 όπου περιγράφουν ακριβώς ό,τι γράφει ο Πausανίας, ενώ στην πραγματικότητα δεν υπήρχε τότε τίποτε τέτοιο.

Στην Ελλάδα βρίσκουν μια κοινωνία που είναι αρκετά πρωτόγονη σε σχέση με τη δική τους και σε σχέση με την αρχαία κοινωνία που φαντάζονται από τις αναγνώσεις τους. Αλλά οι περισσότεροι έχουν τη φιλελληνική διάθεση αφού στα άδεια τοπία μπορούν να «δουν» τα αρχαία, και στους νεότερους Έλληνες βλέπουν τους αρχαίους, με τα καλά και τα κακά τους, βλέπουν την πονηριά και την εξηγούν λέγοντας «αυτοί είναι απόγονοι του Οδυσσέα», κ.λπ.».

(συνέχεια σελίδα 7)

Ο αφανισμός των μικρών χωριών της ελληνικής υπαίθρου

Του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΥΦΤΑΚΗ

Η ελληνική κοινωνία τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια ήρθε αντιμέτωπη με το φαινόμενο της αστικοποίησης. Οι δεκαετίες '60, '70, '80 που ακολούθησαν δεν ανέτρεψαν το φαινόμενο αλλά με κάθε τρόπο οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν το ενίσχυσαν. Και κάπως έτσι, αργά αλλά συστηματικά φτάσαμε στην αυγή του εικοστού πρώτου αιώνα που βρίσκει τα απομακρυσμένα ορεινά χωριά της υπαίθρου καθημαγμένα χωρίς προοπτικές, χωρίς ανθρώπους χωρίς κανένα όραμα για το μέλλον. Υποταγμένοι στη μοίρα τους οι κάτοικοι των χωριών βλέπουν τη ζωή τους μέρα με τη μέρα να δυσκολεύει και αναζητούν κάθε ευκαιρία να αφήσουν το τόπο που τους μεγάλωσε για ένα άγνωστο και εχθρικό περιβάλλον όπως αυτό των μεγαλουπόλεων με την υπόσχεση ότι μπορούν και αυτοί να αρπάξουν μία από τις λιγοστές ευκαιρίες που εμφανίζονται σε αυτό.

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά το 2010 χτύπησε τη χώρα μας η παγκόσμια χρηματοοικονομική κρίση που άφησε ανεξίτηλο το στίγμα της στην ελληνική κοινωνία. Η υπερδεκαετής κρίση ήταν το τελειωτικό χτύπημα στη διαδικασία ερημοποίησης των χωριών καθώς εγκαταλείφθηκε κάθε πολιτική στήριξης ενώ ταυτόχρονα ενισχύθηκαν οι πολιτικές συγκέντρωσης δομών σε μια προσπάθεια του κράτους να περιορίσει με βίαιο και άχαρο τρόπο τις δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού. Το αποτέλεσμα όλων αυτών των πολιτικών ήταν τα μικρά ορεινά χωριά της υπαίθρου που αποτελούν το πυρήνα της πρωτογενούς παραγωγής να στερηθούν το σημαντικότερο παραγωγικό συντελεστή, το συντελεστή εργασίας, το συντελεστή ανθρώπινο κεφάλαιο. Ακαλλιέργητα χωράφια,

που σμιλεύτηκαν στο πέρασμα των αιώνων και έθρεψαν γενεές ολόκληρες, μάτια περιμένουν τον αγρότη να τους ξαναδώσει την αίγλη που είχαν. Θυμόμαστε όλοι ότι στο παρελθόν καλλιεργούσαμε στο χωριό μας δημητριακά, φασόλια, καλαμπόκια κ.α. ενώ τώρα έχουν απομείνει μόνο τα ελαιοπερίβολα.

Η λύση στο πρόβλημα της ερημοποίησης περνά μέσα από τη δημιουργία κατάλληλων υποδομών που θα στηρίξουν τους πολίτες θα ενισχύσουν την παραγωγή τους και θα τους δώσουν τα κατάλληλα κίνητρα ώστε να θέλουν να μείνουν και να αναπτυχθούν στο τόπο καταγωγής τους. Στο πλαίσιο αυτό όλα αυτά τα χρόνια βασικό αίτημα των κατοίκων των περιοχών αυτών ήταν η διασύνδεση τους μέσω ενός εκτεταμένου οδικού δικτύου με τις κωμοπόλεις και τα αστικά κέντρα. Ένα τέτοιο αίτημα, τόσο δίκαιο, όσο και λειτουργικό, παρ' όλα αυτά δεν βρήκε ποτέ ανταπόκριση με αποτέλεσμα ένα απαρχαιωμένο οδικό δίκτυο με πολλές ελλείψεις συντήρησης να καθιστά όλο και πιο δύσκολη τη ζωή των αγροτών της υπαίθρου. Πώς είναι δυνατόν ο αντίστοιχος αγρότης ενός μικρού ορεινού χωριού να μεταφέρει τη παραγωγή του γρήγορα και φθηνά όταν προηγουμένως η πολιτεία δεν έχει φροντίσει να φτιάξει το οδικό δίκτυο ή δεν έχει φροντίσει να τον επιμορφώσει πάνω στις νέες δυνατότητες παραγωγής ή ακόμα δεν έχει φροντίσει να ενισχύσει υποδομές όπως αρδευτικά έργα διευκολύνοντας τη παραγωγή; Στη δική μας περίπτωση, η έτοιμη μελέτη για τον οδικό άξονα Ραπτόπουλο-Κυπαρισσία παραμένει στα συρτάρια παρά τα συνεχή αιτήματά μας για την υλοποίηση του έργου.

Η ενίσχυση του οδικού δικτύου βρίσκεται

στο πυρήνα των υποδομών και συναρτάται άρρηκτα με τον αθέμιτο ανταγωνισμό που συναντούν οι μικρές ορεινές παραγωγές από το παγκοσμιοποιημένο τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της αγοράς. Φαντάζει σχεδόν αδιανόητο στους κατοίκους των χωριών, πως είναι δυνατόν ευαίσθητα αγροτικά προϊόντα από το άλλο σημείο του πλανήτη να κατακλύζουν τις εγχώριες αστικές ή τοπικές αγορές σε τιμές μικρότερες από αυτές των δικών τους προϊόντων. Λεμόνια αργεντινής, ντομάτες Πολωνίας, φασόλια Τουρκίας, μπανάνες Εκουαδόρ, μοσχάρι Ολλανδίας και ένας ακόμα μακρύς κατάλογος προϊόντων που άκριτα σχεδόν επιδοτούμε την εισαγωγή τους, αγοράζοντας τα, στο όνομα του ελεύθερου εμπορίου και των πολύπλοκων κανόνων των διεθνών αγορών φροντίζοντας ταυτόχρονα, σκόπιμα ή αδιαφορώντας, να θέτουμε εμπόδια στην ενίσχυση της ντόπιας παραγωγής. Ο αγρότης, ο χωρικός, ο κτηνοτρόφος μοιάζουν έρμια των εξελίξεων που λαμβάνουν χώρα στο διεθνές παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον και το κράτος ανίκανο να αναγνωρίσει τους κινδύνους και να καταστρώσει πολιτικές που να ενισχύουν την ντόπια παραγωγή. Για παράδειγμα, η κτηνοτροφία μας οδεύει σε αφανισμό εξαιτίας της αυθαίρετης παρέμβασης κάποιων να αφήσουν αγρίμια με αποτέλεσμα τον κατασπαράγμο των ζώων που είναι για εκμετάλλευση παρά τις εντονότερες διαμαρτυρίες σε όλα τα επίπεδα των κτηνοτρόφων της περιοχής μας και όχι μόνο. Η πολιτεία σιωπά ή εσκεμμένα υπερασπίζοντας άγνωστα συμφέροντα για εμάς ή είναι ανίκανη να διαχειριστεί το πρόβλημα. Οι ιθύνοντες χάραξης πολιτικών συνηθίζουν να βλέπουν το δέντρο και να χάνουν το δάσος υιοθετώντας χωρίς κανένα κριτήριο ξενόφερτες πολιτικές στο όνομα μιας αδιευκρίνιστης ευρωπαϊκής τάξης πραγμάτων που όπως έχει αποδειχτεί τα τελευταία χρόνια έχει μόνο υποχρεώσεις.

Κλείνοντας, τη σχεδόν επιφανειακή αναφορά στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι της υπαίθρου, που οδήγησαν σταδιακά στον αφανισμό ολόκληρων χωριών έχει σημασία να σταθεί κανείς στην ουσία όλων αυτών. Έχει η ελληνική κοινωνία ανάγκη τα μικρά ελληνικά χωριά που μεγάλωσαν γενεές και γενεές και την παραγωγή τους; Αν η απάντηση στο παραπάνω ερώτημα είναι αβίαστα ναι, τότε απαιτείται άμεσα δράση για την ανάσχεση του φαινομένου της ερημοποίησης των χωριών. Δράση η οποία θα έχει πρωτίστως ως στόχο τη δημιουργία αξίας για τη παραγωγή και τους ανθρώπους των μικρών χωριών της ορεινής υπαίθρου.

Μονόχορδο
μουσικός οίκος

Λ. Φυλής 145, Άνω Λιόσια
τ. 210.24.83.756
monochord@hotmail.gr

Ομοσπονδία Συλλόγων Τριφυλίας

Στις 12 Απρίλη 2019 στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας λειτούργησε έκθεση ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ. Στην έκθεση παρουσιάστηκαν αντικείμενα και προϊόντα από όλα τα μέρη της Ελλάδας. Στην έκθεση πήρε μέρος η Ομοσπονδία μας Συλλόγων Τριφυλίας και ο Σύλλογός μας των ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΑΙΩΝ.

ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ

Παναγιώτη Π. Χριστόπουλου

Ένα έργο τέχνης ανακάλυψε κάτω από τα στρωσίδια στην παμπάλαια εκκλησία του ΑηΝικόλα.

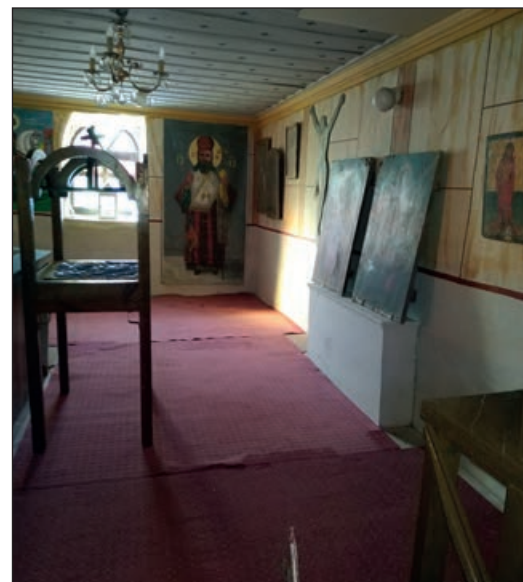
Ακριβώς μπροστά στην πύλη του ιερού στο δάπεδο, υπάρχει με σκαλιστή και χρωματιστή πέτρα κυκλικό σχήμα που μέσα έχει το σταυρό και στο κέντρο του το δικέφαλο. Το έργο έχει μια κυκλική πέτρα σε σκούρο χρώμα στο κέντρο με το σχέδιο του δικέφαλου πάνω της και δώδεκα πέτρινους κυκλικούς τομείς, οι 4 σε σκούρο χρώμα που δημιουργούν το σταυρό. Από τον κύκλο μέχρι την πύλη οι πλάκες έχουν το σχήμα ρόμβου. Η διάμετρος του είναι 1,20 με 1,50 μέτρα. Αυτός που το κατασκεύασε σίγουρα ήταν κάποιος μεγάλος καλλιτέχνης με γνώσεις αρχιτεκτονικής. Πρέπει να είναι έργο από την

εποχή του Βυζαντίου, άλλωστε στην είσοδο της εκκλησίας υπάρχει σκάλισμα στην πέτρα «Ιούλιος 1418». Η συμμετρία, η αρμονία, το δέσιμο, η κατασκευή, το σκάλισμα της πέτρας, τα χρώματα, είναι μοναδικά. Πιστεύω ότι είναι και το μοναδικό έργο στην Ελληνική επικράτεια. (Η φωτογράφιση έγινε με τον αείμνηστο Σπύρο Στεριώτη).

Ένα νέο μουσείο στο γυναικονίτη του Αγίου Νικολάου

Πάνω στον πανέμορφο γυναικονίτη της εκκλησίας μια ωραία έκθεση δημιούργησε η εκκλησιαστική επιτροπή. Μια όμορφη συλλογή εικόνων και εκκλησιαστικών κειμηλίων. Ο επίτροπος Διονύσης Σπάλας με ενημέρωσε και επισκέφτηκα την έκθεση. Εκκλησιαστικά βιβλία,

εικόνες, εξαπτέρυγα, παλιό επιτάφιο, κλπ. εκκλησιαστικά κειμήλια όμορφα τακτοποιημένα. Συχαίρω την εκκλησιαστική επιτροπή, ΜΠΡΑΒΟ και γενικά στους συγχωριανούς που μορφαίνουν το χωριό μας και φροντίζουν για την πολιτιστική μας κληρονομιά.

Το Νόμπελ Ειρήνης για δράση στην κλιματική αλλαγή

Κων/νος Ε. Μανωλόπουλος

Το Νόμπελ Ειρήνης για το 2019 δόθηκε τελικά στον Αιθίοπα πρωθυπουργό Αμπί Αχμέντ, ένα όμως από τα φαβορί και σίγουρα ένα από τα πρόσωπα των ημερών είναι η 16χρονη Γκρέτα Τούνμπεργκ. Η μικρή Σουηδή ακτιβίστρια κατάφερε μέσα σε 1 χρόνο να γίνει παγκοσμίως γνωστή για τη δράση της ενάντια στην κλιματική αλλαγή και την υπερθέρμανση του πλανήτη, διαδηλώνοντας αρχικά μόνη της έξω από το Σουηδικό κοινοβούλιο, γεγονός που στη συνέχεια οδήγησε σε σχολικές κινητοποιήσεις σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Με αφορμή όλα αυτά ας δούμε εν συντομία τι ακριβώς είναι η κλιματική αλλαγή και η υπερθέρμανση της Γης, που οφείλονται και ποσό πρέπει να ανησυχούμε.

Είναι γεγονός ότι το κλίμα του πλανήτη μας αλλάζει συνεχώς. Μόνο τα τελευταία 700.000 χρόνια έχουν υπάρξει μεγάλοι κύκλοι αλλαγών με τους παγετώνες να αυξάνονται και στη συνέχεια να υποχωρούν. Μετά την τελευταία περίοδο των παγετώνων, που έληξε πριν από 20.000 χρόνια, η θερμοκρασία του πλανήτη ανέβηκε από τους 3 στους 8 βαθμούς Κελσίου, μέσα σε μια περίοδο όμως 10.000 χρόνων, σηματοδοτώντας την έναρξη της κλιματικής περιόδου που διανύουμε μέχρι και σήμερα και κατά την οποία δημιουργήθηκε ουσιαστικά ο ανθρώπινος πολιτισμός. Εφόσον όμως το κλίμα της Γης πάντοτε άλλαζε, για ποιόν λόγο οι κλιματικές αλλαγές που παρατηρούνται τα τελευταία χρόνια είναι τόσο σημαντικές και ανησυχητικές? Η απάντηση είναι ότι ενώ αρχικά οι αλλαγές αυτές οφείλονταν σε φυσικούς παράγοντες όπως μικρές μεταβολές στην τροχιά του πλανήτη ή αυξομειώσεις στην ηλιακή δραστηριότητα, η τωρινή υπερθέρμανση του πλανήτη είναι εξαιρετικά πιθανό (με πιθανότητα πάνω από 95%) να οφείλεται σε ανθρώπινους παράγοντες.

Τι αποδείξεις όμως έχουμε για την κλιματική αλλαγή? Αρχικά η θερμοκρασία του πλανήτη έχει αυξηθεί περίπου 1 βαθμό Κελσίου από τα τέλη του 19ου αιώνα μέχρι τώρα, με το μεγαλύτερο μέρος της αύξησης αυτής να πραγματοποιείται τα τελευταία 35 χρόνια. Οι ωκεανοί έχουν απορροφήσει ένα μεγάλο μέρος αυτής της αύξησης αυτής της θερμοκρασίας γεγονός που έχει σαν αποτέλεσμα πρώτον να κινδυνεύει η θαλάσσια ζωή και δεύτερον την επιτάχυνση του λιωσίματος των πάγων. Η έκταση και το πάχος του πάγου στην Αρκτική θάλασσά συνεχώς μειώνεται, ενώ στην Γροιλανδία και την Ανταρκτική τα παγόβουνα μειώνονται με δραματικό ρυθμό σε όγκο, χάνοντας αντίστοιχα κατά μέσο όρο 286 και 127 δισεκατομμύρια τόνους πάγο κάθε χρόνο, για τα τελευταία 25 χρόνια. Ο ρυθμός απώλειας στην Ανταρκτική μάλιστα έχει τριπλασιαστεί στην τελευταία 10ετία. Ταυτόχρονα οι παγετώνες σε μέρη όπως Ιμαλάια, Άνδεις, Αλάσκα κλπ. υποχωρούν συνεχώς. Η κάλυψη με χιόνι του βόρειου ημισφαιρίου κατά το χειμώνα

έχει μειωθεί κατά πολύ τα τελευταία 50 χρόνια και αυτό το χιόνι που πέφτει λιώνει αρκετά πιο γρήγορα. Το επίπεδο των θαλασσών έχει συνολικά ανέβει κατά 17 εκατοστά τον τελευταίο αιώνα, όμως ο ρυθμός αύξησης έχει διπλασιαστεί τις τελευταίες 2 δεκαετίες. Τα ακραία καιρικά φαινόμενα αυξάνονται συνεχώς με υψηλές θερμοκρασίες ρεκόρ παρατηρούνται σε διάφορα μέρη του πλανήτη, παρατεταμένη ξηρασία να οδηγεί σε ανεξέλεγκτες πυρκαγιές ενώ αλλού οι έντονες βροχοπτώσεις προκαλούν πλημμύρες και καταστροφές.

Όλα τα παραπάνω είναι ουσιαστικά παράγωγα αυτού που αναφέρθηκε αρχικά: της αύξησης της θερμοκρασίας της Γης. Που ακριβώς οφείλεται η υπερθέρμανση αυτή? Ο κύριος υπαίτιος είναι η χρήση των ορυκτών καυσίμων, άνθρακα, πετρέλαιο και αέρια, η καύση των οποίων απελευθερώνει στην ατμόσφαιρα διοξείδιο του άνθρακα και άλλα παράγωγα. Αυτά με τη σειρά τους παραμένουν στην ατμόσφαιρα, παγιδεύοντας την ηλιακή ακτινοβολία προκαλώντας έτσι αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη. Η διαδικασία αυτή είναι γνωστή σε όλους ως το «Φαινόμενο του θερμοκηπίου». Το φαινόμενο αυτό ενισχύεται ακόμα περισσότερο από την καταστροφή των δασών την μόλυνση των ωκεανών, αφού και τα δυο αυτά έχουν σημαντικό ρόλο στην ρύθμιση του κλίματος του πλανήτη.

Πως μπορούμε λοιπόν να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της κλιματικής αλλαγής? Σε αυτήν την ερώτηση υπάρχουν καλά και κακά νέα. Τα καλά νέα είναι ότι ήδη γνωρίζουμε τη λύση του προβλήματος και το μόνο που απομένει είναι να την εφαρμόσουμε. Τα ορυκτά καύσιμα πρέπει να αντικατασταθούν με πιο καθαρές και ανανεώσιμες μορφές ενέργειας, όπως αιολική και ηλιακή. Κυβερνήσεις και οι εταιρείες θα πρέπει να επενδύσουν σε μέσα μεταφοράς με χαμηλή εκπομπή ρύπων. Θα πρέπει να σταματήσει η καταστροφή των δασών και η μόλυνση των θαλασσών για να μπορέσει να επανέλθει η φυσική ισορροπία. Τα κακά νέα δεν είναι απλά ότι όλα τα παραπάνω απαιτούν τη σύμφωνη δράση όλων των χωρών του πλανήτη και όλων των μεγάλων εταιρειών όπως BP, SHELL κλπ. Τα κακά νέα είναι ότι ακόμα και αν όλα αυτά γινόντουσαν πραγματικότητα σήμερα κιόλας, η κλιματική αλλαγή θα συνεχίσει να συμβαίνει για πολλές δεκαετίες. Τόσος είναι ο χρόνος που θα χρειαστεί για να αποβάλλουν οι ωκεανοί την επιπλέον θερμότητα που έχουν απορροφήσει και για να καθαρίσει η ατμόσφαιρα από το διοξείδιο του άνθρακα, ώστε να σταματήσει το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

Πόσο χρόνο έχουμε διαθέσιμο κανείς δεν ξέρει με βεβαιότητα. Η επικρατέστερη άποψη είναι ότι η μείωση των ρύπων στο μισό μέσα σε 10 χρόνια μας δίνει περίπου 50% πιθανότητες να κρατήσουμε την αύξηση της θερμοκρασίας κάτω από τον 1.5 βαθμό, ώστε να αποφευχθούν οι μη αναστρέψιμες, αλυσιδωτές αντιδράσεις που θα είναι πέρα από κάθε ανθρώπινο έλεγχο. Το πιο ανησυχητικό απ' όλα όμως είναι ότι ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, οι μόνοι που φαίνεται να προσπαθούν πραγματικά να αντιδράσουν είναι μια 16χρονη μαθήτρια και οι φίλοι της.

ΒΕΝΕΤΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΕΣ

Παναγιώτη Π. Χριστόπουλου

Συνέχεια από σελίδα 3.

Την τότε Ελλάδα είδαν διαφορετικά οι Άγγλοι και διαφορετικά οι Γάλλοι και οι Γερμανοί. Στους Γάλλους που έχει προηγηθεί και η Γαλλική Επανάσταση, η προσέγγισή τους είναι πολύ πιο φιλοσοφημένη, άρα και πιο πολυδιάστατη. το σχετικό κίνημα είναι πιο φιλοσοφικό, δηλαδή ζητούν όχι μόνον αισθητικές αξίες στην αρχαιότητα, ζητούν και πολιτικές και κοινωνικές. Ο φιλελληνισμός, όπως τον αντιλαμβανόμαστε σήμερα, είναι κυρίως γαλλικός. Οι Εγγλέζοι βλέπουν την Ελλάδα από την εμπειρική πλευρά. Οι Γερμανοί όμως με τον νεοουμανισμό τους, με τους μεγάλους θεωρητικούς όπως τον Βίνκελμαν και τον Χούμπολτ φαντάζονται ότι αυτοί είναι οι διάδοχοι και οι κληρονόμοι των αρχαίων. Ότι αυτοί είναι οι πραγματικοί συνεχιστές της αρχαίας Ελλάδας, αυτοί την καταλαβαίνουν, αυτοί την ερμηνεύουν, αυτοί είναι υπεύθυνοι για τη συνείδησή της και τη διάσωσή της. Οι Γερμανοί στενοχωρούνται από την παρακμή των Ελλήνων.

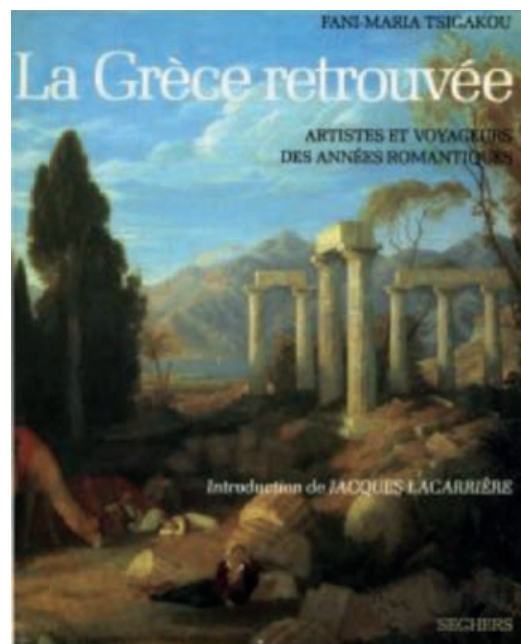
Η Ελλάδα είναι και ήταν πάντα γωνιακό οικόπεδο. Είναι η Γέφυρα μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Είναι το «παράθυρο» των Οθωμανών στη Δύση αλλά και η Δύση με την Ανατολή επικοινωνεί κυρίως μέσω των Ελλήνων. Οι διερμηνείς, οι έμποροι, οι γιατροί, είναι εκείνοι που έχουν τη γλωσσομάθεια και μπορούν να επικοινωνήσουν με τους γιατρούς του Αλή Πασά ή κάποιους γλωσσομαθείς Έλληνες. Οι επικοινωνία με τους ανθρώπους της υπαίθρου είναι δύσκολη. Παρατηρούν τις εκδηλώσεις του λαού και λένε κάποιοι περιηγητές ότι οι χοροί των ντόπιων μοιάζουν με τους χορούς των αρχαίων ή ότι τα νέα ελληνικά χρειάζονται για την κατανόηση των αρχαίων ελληνικών κ.λπ. Τη συνειδητοποίηση συνέχειας αρχαίων και νέων, των δεσμών και των σχέσεων, πρώτοι τη συλλαμβάνουν οι συγγραφείς του 18ου αιώνα. Πριν μιλήσει ο Κοραής γι' αυτές τις σχέσεις, μιλούν αυτοί. Είναι η κοινή κληρονομιά. Υπάρχει η απόσταση μεταξύ των φυσικών κληρονόμων και των πνευματικών κληρονόμων. Δηλαδή όλοι θεωρούν ότι και οι μεν και οι δε είναι κληρονόμοι των αρχαίων Ελλήνων.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΩΣ ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΟ

Η αρχαιολατρία και ελληνομανία είχαν φτάσει στο αποκορύφωμά τους προς τα τέλη του 18ου αιώνα και τις αρχές του 19ου. Το αρχαίο ελληνικό κλασικό στυλ (gout grec) είχε γίνει modus vivendi για τους διαφωτισμένους Ευρωπαίους, ενώ η επίσκεψη στην Ελλάδα και η μελέτη των αρχαίων μνημείων έφτασε να θεωρείται προϋπόθεση της επαγγελματικής κατάρτισης ενός σύγχρονου αρχιτέκτονα. Ένα ταξίδι στην Ελλάδα χάριζε γενικώς prestige και ακτινοβολία, "κανείς δεν μπορούσε να φέρει επάξια τον τίτλο του περιηγητή, αν δεν είχε κολυμπήσει στον Ευρώτα, δεν είχε γευθεί τις ελιές και δεν είχε χαράξει το όνομά του στους κίονες του Παρθενώνα, του Σουνίου ή των Δελφών", γράφει ο Πέτρος Θέμελης.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΟΧΙ ΠΙΕΤΡΕΣ

«Στους σύγχρονους Έλληνες και όχι στις άψυχες πέτρες πρέπει ο φιλόσοφος να ανακαλύψει τα ίχνη των μεγάλων ανδρών που δεν υπάρχουν πια» έγραφε ήδη το 1806 ο M. Zallony στο βιβλίο του Voyage à Tine. Ανάλογες "νεοελληνικές" τάσεις εκφράζουν η ποίηση του Γερμανού Hölderlin, η απασχόληση του μεγάλου Goethe με τα κλέφτικα τραγούδια και οι περί "Αναγέννησης" ιδέες του Αδαμάντιου Κοραή. Στο ίδιο πνεύμα εντάσσεται η ίδρυση της "Εταιρείας των Φιλομούσων" την 1η Σεπτεμβρίου 1813 στην Αθήνα με στόχο την υποδοχή των ξένων ταξιδιωτών, την προστασία των μνημείων και την ενίσχυση των Σχολείων, καθώς και η ομώνυμη που ίδρυσε ο Ιωάννης Καποδίστριας στη Βιέννη το 1815. Σ' αυτήν εγγράφονται αμέσως μεγάλοι υποστηρικτές του Ελληνισμού, όπως ο Τσάρος Αλέξανδρος και ο διάδοχος του γερμανικού θρόνου Ludwig, καθώς και Φιλέλληνες όπως ο αρχαιολόγος φίλος του

Κοραή Friedrich Thiersch (1784-1860) και ο αρχιτέκτων της Βαυαρικής Αυλής Leo von Klenze (1784-1864).

Στο πέρασμα των αιώνων για όλους τους επισκέπτες η λαμπερή πολιτεία δεν έπαψε να είναι ο χώρος όπου γεννήθηκαν οι υψηλότερες ηθικές αξίες για έναν πολίτη του κόσμου, εκεί όπου η ευγένεια, το μέτρο, η πνευματική αρμονία, δεν συνθλίβουν τον άνθρωπο, αλλά του αποδίδουν το αγαθό της γνώσης και της ευζωίας. Η κοινωνία, του 5ου π.Χ. αιώνα, που με την αμεσότητα του στόχου της μπορούσε να οδηγήσει στην περίσκεψη ελεύθερους και δημοκρατικούς πολίτες. Μια κοινωνία που αγαπούσε τον λόγο, το ήθος, τη λογική και επωμίζονταν την ευθύνη των πράξεων της. Ο αττικός λόγος και η κατάκτηση της γνώσης οδηγούσαν βήμα-βήμα στη μετατροπή των ιδεών σε πιο χειροπιαστά έργα, έτσι όπως στεφάνωσαν τον βράχο-σύμβολο της Ακρόπολης. «Σε αυτόν το τόπο οδηγούμαστε για να συγκρίνουμε τη μονιμότητα και το σφρίγος του πνεύματος και της ευφυΐας που παρήγαγε αυτά τα δημιουργήματα. Δεν ψάχνουμε για την Αθήνα μόνο στην Αθήνα. Αυτή η επιγραφή γράφτηκε γι' αυτήν: «εδώ είναι η καρδιά, το πνεύμα είναι παντού», γράφει ένας περιηγητής.

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ

(26/5/19)

ΣΥΝΟΛΟ ΤΡΙΠΥΛΗΣ

Εγγεγραμμένοι	1244	
Ψηφίσανε	492	
Συμμετοχή	39,5%	
Άκυρα	10	
Έγκυρα	482	
Χ. Παναγιωτοπούλου	147	ψήφοι
Γ. Λεβεντάκης	99	»
Π. Κατσιβελας	94	»
Π. Τσίγγανος	60	»
Ε. Ανδρινόπουλος	41	»
Σ. Μπακούρος	22	»
Δ. Δριμής	16	»
Σ. Κουκούμης	5	»

ΔΗΜΑΡΧΟΣ εκλέγεται ο Γ. Λεβεντάκης

ΕΘΝΙΚΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

(7/7/19)

ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ

Εγγεγραμμένοι	330
Ψηφίσανε	95
Συμμετοχή	28,8%
ΣΥΡΙΖΑ	19 Ψήφοι
Ν. Δ.	54 »
ΠΑΣΟΚ	10 »
ΚΚΕ	2 »
ΜΕΡΑ25	2 »
ΕΛ. ΛΥΣΗ	2 »
Χ.Α.	1 »
ΕΝ.ΚΕΝ.	1 »
ΠΛ.ΕΛ	3 »

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

(Επίσκεψη και κατ' οίκον)

Γραφείο:

Σταδίου 39, Αθήνα Τ.Κ. 10559

Τηλ. 2103212072, Τηλ/Fax.2103210521

Κιν.6974439107

Email: stausrosstathopoulos7@yahoo.gr

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΠΙΤΑΡΟΒΡΥΣΗ

Ο σύλλογός μας στην προσπάθεια να ομορφύνει την είσοδο του χωριού μας από Κυπαρισσία, κατασκεύασε μια καλαίσθητη πέτρινη βρύση την ΠΙΤΑΡΟΒΡΥΣΗ στη θέση που υπήρχε κάποτε μια μικρή βρύση και τους χειμερινούς μήνες μας ξεδιψούσε.

ΠΛΑΤΕΙΑ

Η πλατεία του χωριού μας δυστυχώς φτιάχτηκε κάτω από το επίπεδο του δρόμου και έχει περιμετρικά τσιμεντένιο τοίχο, αυτός λοιπόν ο άχαρος τοίχος καθώς και τα κάγκελα βιάστηκαν από το σύλλογο για να ομορφύνει η εικόνα της πλατείας.

Ευχαριστούμε το Γιώργο Καλογερόπουλο για τη δωρεάν διάθεση των χρωμάτων και τους Γιάννη Γυφτάκη, και τον αείμνηστο Σπύρο Στεριώτη για το βάψιμο.

ΤΑΜΠΕΛΕΣ

Ο σύλλογος μας προκειμένου να αναδείξει τις πηγές του χωριού, τοποθέτησε τρεις πινακίδες στα σημεία εκείνα του δρόμου που οδηγούν στις πανέμορφες πηγές του χωριού μας, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ, ΜΠΟΛΟΧΑΔΑ και ΚΑΜΑΡΙ-ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟ.

ΑΝΘΡΩΠΟ-ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

Κων/να Μίχα

Η επικρατούσα σύγχυση δημιουργεί συγκρουσιακές σχέσεις σηματοδοτώντας το ηθικό πρόβλημα του σύγχρονου ανθρώπου. Σύγχυση του καλού και του κακού, παρεξήγηση αξιών, αρνητική στάση χωρίς δεσμό και επικοινωνία με τους ανθρώπους, με τη φύση, με το χρόνο. Τα σημεία που ζητάει ο άνθρωπος από τον άγνωστο κόσμο που μας τριγυρίζει είναι πάντα σιβυλλικά. Τα ερμηνεύει όπως θέλει χωρίς εσωτερική διεργασία, αποδέχεται τις αντιφάσεις, τροφοδοτεί τις εντάσεις, απεχθάνεται τις συγκλίσεις. Υιοθετεί πρακτικές ενάντιες στην ηθική του φύση.

Διάχυτες αμφιβολίες;

Απολλώνεια ομορφιά ή Διονυσιακή αγριότητα;

Πόλεμος ή Ειρήνη;

Άρνηση ή Συναίνεση;

Ζεύγη αντιθέτων που δεν προάγουν τη συνύπαρξη, γιατί απουσιάζει η συναντίληψη.

Η ίδια σύγχυση από τη «Φόνισσα» του Παπαδιαμάντη, η οποία οδηγείται στον πνιγμό μικρών κοριτσιών, για να απαλλάξει την κοινωνία από το βάρος τους, ως τις μέρες μας που υπάρχει η ίδια διάσταση του είναι και του φαίνεσθαι. Η γνώση όμως είναι το αντίδοτο, απελευθερώνει, μπολιάζει με αναφαίρετες αξίες. Η παιδεία ανυψώνει, η κριτική σκέψη αποδεσμεύει πανανθρώπινες αξίες, δικαιοσύνη, ελευθερία, ισοπολιτεία, δημοκρατία.

Κάθε άνθρωπος που πιστεύει σε ένα ανώτερο ιδανικό, σε μια υψηλή ιδέα, μπορεί να γίνει δημιουργός στην κοινωνία, στην πολιτική και στην ατομική ζωή.

